

brett som skeppets längd och fem man ombord. Av runinskriften till höger om nedre fältet är i början kanske hälften borta, återstoden är — raisti stain in aft iurulf bruþur sin siku i far tuirkus o fil — »reste också sten efter Jorulv, sin broder. De sveko honom på färd, på dvärg- huset (jorden) han föll». Inskriften saknar ordskillnad.

Till 900-talet hör säkerligen runstenen vid Bjälbo i Östergötland, vars enkla slinga utgör en övergång från kortkvistristningarnas jämlöpande rader till den följande tidens ormslingor. Inskriften: trikilar + risþu + stin + þisi + aft + krib kilta + sin[†] + lufi + rist + runar + þisr + iuta + sunu »Kämpar reste denna sten efter Grep, sin gillesbroder, Juddes son. Love ristade runorna» lämnar den älsta underrättelsen om gillesväsen.

Gillena voro vanligen sammanslutningar av köp- män till ömsesidigt skydd, här är det troligen fråga om krigare, då det ord, som översatts med »kämpar» brukar användas om sådana, och dessa kunna ju för gemensamt företag hava upptagit gillesorganisationen Uti, aft är ten kortkvistruna.

[†] Läsningen kilta är funnen av O. v. Friesen, Forn- vännen 1911, s. 113 ff.